

U. B. BERGEN

Ms. 1201.491

Trondheim 11/2 1946.

Hjærr Haakon!

Jeg ber dig motta en hjertelig takk for din vennlighet å sende meg din nye bok "Hva Norges jord gjemmer." Det har vært meg en særlig glede å lese dette arbeide, klart og åndfullt som alt hvad du skriver. Kanskje i ennå høyere grad enn noensinne har du her evnet å legge vår videnskap frem i en underholdende form for det store publikum, voksne som barn. Det er i sammhet en folkebok. Din karakteristik av Nåmmadal er opprullig, og ditt syn på Solsemhulen er sikkert riktig.

Hør opp! lever jeg i min hule og ser dessverre mørkt på liliwarelsen. Jeg er utslikt, og det er på høye lid at jeg nå går fra hørde og overlater arbeidet til yngre krusfler. Jeg sa "krusfler", for det kan selvfølgelig ikke lengre gå med bare en enkelt fagmann. Men selv er jeg nå gått utrett med å bale med å få reist en eller helst minst to nye stillinger her ved

den antikvariske avdeling. Det er vel så at jeg selv ikke har hatt pågangsevne nok til å bygge museet ut med personale. Jeg har dog forsøkt iherdig, men alltid rent pannen mot veggen. „Minister“ Skancke tilhöd sig berilgningsmeng å ordne saken. Men den hjelp ville jeg ikke ha imot. Jeg unnskyldte mig med at biden ikke akkurat da var berilgig, da alt var magasineret.

Men stilling skulde forlengst vært auvertrett. Når dette ennå ikke er skjedd, er årsaken den at vi har søkt om et årlig kommunalt bidrag på kr. 1200 til de videnskapelige funksjonærer, og før dette er avgjort, synes vi ikke vi kan auvertre. Avgjørelsen vil antagelig falle i denne måned, og det er håp om at det vil gå i orden.

Jeg ber deg hilte din kone så mygt fra meg; jeg håper at hun nå er helt frisk. Med de hyggeliggste hilsener fra din gamle venn

Theodor